

El suro a Cassà

Els últims anys, el municipi de Palafrugell s'ha guanyat a pols ser qualificat com la capital del suro a nivell català i fins i tot en l'àmbit europeu. No en va és la seu del Museu del Suro, l'Institut Català del Suro, l'associació empresarial Aecork i la Xarxa de Territoris Surers, i s'hi celebren esdeveniments com la Festa de la Pela del Suro o el Congrés Internacional del Suro. I ho serà molt més l'any vinent quan s'hi inauguri, a l'antiga fàbrica surera Armstrong, el renovat Museu del Suro, que pretén esdevenir un centre d'interpretació del sistema socioeconòmic lligat a l'extracció, transformació i comercialització d'aquesta matèria primera.

Poca gent sap, però, que el municipi català amb més empreses i treballadors del sector del suro no és Palafrugell, sinó Cassà de la Selva. Aquí no hi trobem cap museu ni cap institució vinculada al món surer, però en canvi hi ha més de 30 empreses dedicades a la manufactura del suro que donen feina a unes 450 persones. La presència d'aquestes indústries, distribuïdes per tot el nucli urbà, és fàcilment distingible pels rètols taronges que les identifiquen com a empreses associades a Aecork.

Un dels punts de Cassà on la presència d'empreses sureres és més forta és el carrer del Remei, un raval que surt del nucli antic i desemboca en el polígon industrial. Fent una mica el xafarder és fàcil observar

DUIXANS

com els camions descarreguen les llesques de suro, que s'amunteguen al costat de les naus esperant el seu torn; o com sobresurt un fum blanc i espès de les xemeneies, resultat del procés de bullir el suro per esterilitzar-lo, hidratar-lo i fer-lo guanyar en volum. A més, si parem un xic l'orella sentirem el soroll incessant de les màquines que perforen el suro per crear els taps o bé el trituren per convertir-lo en aglomerat, a partir del qual es fan taps de menys qualitat o altres productes, com recobriments de parets o capses. I si algun portal està entreobert veurem els enormes sacs plens de taps esperant els camions que els portaran cap al seu destí final, els cellers i les caves.

Aquest 2011 el Museu del Suro de Palafrugell romandrà tancat pel canvi de seu. Per això una alternativa –un xic *sui generis*, cal dir-ho– és passejar per Cassà de la Selva i sentir, palpar i respirar la realitat del suro avui. La identitat surera no és només la maquinària antiga, la fabricació manual de taps de suro, el patrimoni industrial o els edificis modernistes construïts per la burgesia surotapera. Actualment, malgrat la crisi que afecta durament les empreses vitivinícoles, la indústria surera gironina és un sector fort i competitiu i un referent mundial. El nou Museu del Suro té el repte d'explicar-ho i fer-ne una bandera, lligant passat, present i futur.

El vell Trueta

Als que entrem a Girona per l'autovia de Sarrià, la visió mastodòntica de l'Hospital Josep Trueta ens ha acompanyat tota la vida. Tot i que hi ha qui defensa els seus valors arquitectònics, per a la majoria de gent la visió d'aquest hospital és un reflex de la Girona grisa i negra, i no de la Girona que enamora que s'ha consolidat els últims anys. La substitució del vell Trueta per un de nou més modern, menys voluminós i que permeti la visió de la Catedral, Sant Fèlix i el Barri Vell des de Sarrià sembla, però, que haurà d'esperar uns quants anys o unes quantes dècades més.